

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biala, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA PROGRAMOWA XXVII KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Nawiązując do celów programowych wyznaczonych w Statucie NSZZ „Solidarność” i Deklaracji Programowej przyjętej na XXI KZD w Legnicy, delegaci XXVII KZD przyjmują program działania na kadencję 2014 – 2018.

Część I - PRACA – PŁACA – DIALOG

Najważniejsze zadania NSZZ „Solidarność” to ochrona miejsc pracy i stałego zatrudnienia, wzrost wynagrodzeń i poprawa bezpieczeństwa pracy, a także działania na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy. Będziemy domagać się wzrostu wynagrodzeń oraz wyeliminowania nieuzasadnionych różnic w opłacaniu pracy ze względu na region i płeć, a także wsparcia rodziny poprzez wzrost stabilności finansowej, zagwarantowanie pewności zatrudnienia oraz zabezpieczenia na starość, a także zwiększenia dostępności do usług publicznych wysokiej jakości.

NSZZ „Solidarność” z całą mocą podkreśla, że teraźniejszość i przyszłość naszego kraju zależy od mądrych inwestycji w ludzi – ich wykształcenie, kwalifikacje oraz bezpieczeństwo zatrudnienia. Będziemy domagać się przemyślanej i długofalowej polityki społeczno- gospodarczej, która uwzględniac będzie rolę pracowników w zaawansowanych procesach inwestycyjnych i innowacyjnych, zapewniających konkurencyjność polskiej gospodarki. Rządowa polityka błędnie pojmowanych oszczędności, nie tylko zepchnie kolejne grupy społeczne w sferę ubóstwa, ale także uniemożliwi właściwe wykorzystanie środków europejskich.

Tylko bezpieczna i właściwie wynagradzana praca może stać się podstawą realnej gospodarki i długofalowego rozwoju naszego kraju gwarantującego także systematyczny wzrost środków na ochronę zdrowia, edukację i kulturę, a w przyszłości – odpowiednie zabezpieczenie emerytalne. Godność i podmiotowość pracownika w środowisku pracy, to warunek jego aktywności zawodowej, wydajności i rozwoju. Ich zagrożeniem są patologie: w zakresie czasu pracy, stosunku pracy (patologie samozatrudnienia i wielokrotnych umów

na czas określony, w tym praca wyłącznie przez agencje pracy tymczasowej, praca „na czarno”) czy wreszcie relacji w środowisku pracy (dyskryminacja, mobbing), a także w zakresie bezpieczeństwa pracy oraz zabezpieczenia społecznego (emerytury). Prowadzi to do kryzysu rodziny i negatywnych zjawisk demograficznych.

PRAWO DO PRACY – BEZPIECZNEJ I GODZIWIE WYNAGRADZANEJ

Jednym z najważniejszych zadań, jakie czekają nasz Związek w rozpoczynającej się kadencji, będzie ochrona standardów zawiązanych z polskim, a także unijnym prawem pracy. Jesteśmy w tej chwili niechlubnymi liderami Europy w ilości umów o pracę na czas określony. Umów stawiających pracownika w roli bezwolnego przedmiotu w rękach pracodawcy, bez prawa do obrony, wynikającej chociażby z ustawy o związkach zawodowych. Coraz większa część pracodawców przekształca umowy o pracę w umowy cywilnoprawne (umowy o dzieło, umowy zlecenie). Pracownicy pod presją - w obawie przed utratą pracy, podpisują tego typu umowy, stawiające ich w nadzwyczaj trudnej sytuacji. Mając na uwadze stanowisko Komisji Europejskiej, będące odpowiedzią na skargę NSZZ „Solidarność” oraz w świetle orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości będziemy żądać od strony rządowej, aby polskie regulacje dotyczące umów terminowych były zgodne z dyrektywą i nie dyskryminowały pracowników będących stroną umowy terminowej. Ponadto będziemy domagać się zmian prawnych realizujących zalecenia MOP dotyczące rozszerzenia prawa koalicji na osoby samozatrudnione oraz osoby podejmujące zatrudnienie cywilnoprawne. Naszym zadaniem jest przygotowanie racjonalnej oferty dla tych osób tak, aby w NSZZ „Solidarność” znalazły oparcie i miejsce dla siebie.

Poważnym problemem dotyczącym pracowników całej Europy jest kolejna próba rewizji unijnej dyrektywy o czasie pracy. Wyzwaniem dotyczącym pracowników całej Europy jest stałe monitorowanie prób rewizji dyrektywy 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy i przeciwstawianie się niekorzystnym zmianom zarówno na poziomie krajowym jak i ponadnarodowym.

NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się wprowadzonym wbrew woli związków zawodowych zmianom w polskim ustawodawstwie dotyczącym regulowania czasu pracy pracowników. Pod pozorami walki z kryzysem, wprowadzono do polskiego prawodawstwa szkodliwe rozwiązania deregulujące czas pracy i oddające go do wyłącznej dyspozycji pracodawcy. Takie zmiany, w powiązaniu z nadmiernym stosowaniem umów śmieciowych,

umów terminowych, pracy tymczasowej i zastępowania umów o pracę patologicznym samozatrudnieniem, przynoszą fatalne skutki dla życia rodzinnego, społecznego, sytuacji demograficznej oraz zdecydowanie negatywne skutki dla polskiej gospodarki. Po raz kolejny rządzący lekceważą konstytucyjne prawo do godnego traktowania i wynikające stąd prawa pracownicze, a pracę traktują jak towar na sprzedaż.

Wprowadzenie wydłużonych okresów rozliczeniowych, umożliwienie powszechnego stosowania systemów równoważnego czasu pracy, w których dopuszcza się przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy do 12 godzin, służy przede wszystkim obniżeniu kosztów pracy przez kolejne pogarszanie jej standardów. Pogłębiają już istniejącą niezdrową konkurencję kosztami pracy i są czynnikami demotywującymi przedsiębiorców do poszukiwań konkurencyjności w innowacyjnych rozwiązaniach, nowoczesnej wysoko przetworzonej produkcji czy też we wzroście jakości usług. Oczekujemy od rządzących uchylecia tych szkodliwych rozwiązań. Prowadzona przez rząd i wielu pracodawców polityka konkurowania tanią siłą roboczą jest sprzeczna z ideą trwałego rozwoju. W praktyce niskie płace to wzrost ubóstwa i pogłębiające się rozwarstwienie społeczne, osłabienie popytu wewnętrznego, będącego kołem zamachowym wzrostu gospodarczego. Postulujemy systematyczny wzrost wynagrodzeń dla wszystkich grup zawodowych i sprzeciwiamy się stale pogłębiającemu się rozwarstwieniu.

Polacy są jednym z najwięcej pracujących narodów na świecie. Mimo to, płace polskich pracowników pozostają nadal na wyjątkowo niskim poziomie w stosunku do państw Europy Zachodniej. Jednocześnie, rośnie wydajność polskich pracowników. Oczekujemy poprawy stosunku ilości i jakości pracy do wartości wynagrodzeń. Sprzeciwiamy się opieraniu polskiej gospodarki jedynie na kryterium taniej siły roboczej. Konieczne jest wprowadzenie reform na rzecz innowacyjności i konkurencyjności polskiej gospodarki. Domagamy się określenia przez rząd mechanizmów wzrostu poziomu minimalnego wynagrodzenia za pracę do osiągnięcia 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej oraz ratyfikacji art. 4 pkt 1 Europejskiej Karty Społecznej.

SOLIDARNOŚĆ Z BEZROBOTNYMI

Aby prawdziwie być solidarnym z bezrobotnymi, NSZZ „Solidarność” powinien wywierać nacisk na Rząd RP, by faktycznie realizowane były główne cele Strategii EUROPA 2020 sformułowane jako wspieranie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia,

zapewniającej spójność społeczną i terytorialną, efektywnie korzystającej z zasobów oraz przyjaznej środowisku. Nie może być innych priorytetów niż: utrzymanie zatrudnienia, tworzenie stabilnych miejsc pracy, wzrost wynagrodzeń, wspomaganie mobilności, umiejętności i zwiększenie dostępu do zatrudnienia, ze szczególnym uwzględnieniem pracowników młodych oraz powyżej 50 roku życia.

Bez doprowadzenia do zwiększenia środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu do 1% PKB, uzupełnionego drugim 1% PKB na inwestycje, nie będzie możliwe spełnienie wskaźników Strategii EUROPA 2020, w tym osiągnięcie warunków sprzyjających tworzeniu miejsc pracy wysokiej jakości. Wydatki Funduszu Pracy na ustawowe cele związane ściśle z promocją zatrudnienia powinny być realizowane do 70% ogółu wydatków do czasu utworzenia obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia.

Należy wzmocnić pozycję beneficjentów publicznych służb zatrudnienia oraz pracowników ubogich poprzez umożliwienie im zdobywania nowych umiejętności, tak aby mogli oni przystosować się do nowych warunków i ewentualnej zmiany kariery. Nie należy też obciążać tego funduszu wciąż nowymi zadaniami pozaustawowymi. Oprócz wzmocnienia Funduszu Pracy należy znacząco wzmocnić pośrednictwo pracy, doradztwo zawodowe i szkolenia osób bezrobotnych. Publiczne służby zatrudnienia winno się odciążyć od zadań dodatkowych, takich jak np. prowadzenie ubezpieczenia zdrowotnego osób bezrobotnych zarejestrowanych, ale wcale nieposzukujących zatrudnienia. W celu zatrudnienia osób długotrwale bezrobotnych czy bez kwalifikacji, większe środki należy przeznaczyć na szkolenia i podnoszenie kwalifikacji zawodowych zwłaszcza dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji na rynku pracy. Należy zapewnić szczególną ochronę pracownikom wykonującym pracę tymczasową oraz przywrócić kontrolę nad agencjami pracy tymczasowej. Do Kodeksu pracy należy wpisać rozdziały dotyczące statusu osób bezrobotnych, ich prawo do szkolenia oraz zabezpieczenia w przypadku bezrobocia. Podobnie należy uczynić z najbardziej zagrożoną grupą ryzyka czyli pracownikami tymczasowymi.

Nie można dłużej zwlekać z ratyfikacją Konwencji MOP w zakresie polityki zatrudnienia i właściwej obsługi rynku pracy tj. Konwencji MOP Nr:

- 88 *dot. organizacji służb zatrudnienia,*
- 150 *dot. roli zadań i organizacji administracji,*
- 168 *dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem,*

ochrony pracowników i migrantów tj. Konwencji Nr:

- 97 *dot. pracowników migrujących,*
- 143 *dot. migracji w niewłaściwych warunkach oraz popierania równości szans i traktowania pracowników migrujących,*
- 156 *dot. równości szans i równego traktowania pracowników obu płci,*
- 158 *dot. rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy,*
- 173 *dot. ochrony roszczeń pracowników w wypadku niewypłacalności pracodawcy,*
- 183 *dot. ochrony macierzyństwa.*

Powyższe zmiany są niezbędne dla zapewnienia minimum ochrony i poprawy sytuacji osób bezrobotnych, zagrożonych bezrobociem, a także osób aktywnie poszukujących pracy. konieczne jest dążenie do zmniejszenia segmentacji rynku pracy oraz umożliwienia pogodzenia życia zawodowego i rodzinnego zwłaszcza kobietom.

Należy też znacząco podnieść wielkość zasiłku dla bezrobotnych do wartości określonej przez Konwencje MOP 102 *dot. minimalnych norm zabezpieczenia społecznego* i 168 *dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem* oraz objąć nim większą liczbę osób bezrobotnych.

PODNIOSZENIE KWALIFIKACJI PRACOWNIKÓW

NSZZ „Solidarność” zobowiązany jest do wywierania wpływu na politykę państwa wspomagającą rozwój pracowników, która to polityka nabiera szczególnego znaczenia, wobec pojawiających się zagrożeń związanych z globalizacją, kryzysami oraz restrukturyzacją branż i zakładów. Należy zrobić wszystko, aby ułatwić podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracownikom, osobom bezrobotnym poszukującym pracy, w tym młodzieży oraz pracownikom starszym.

Państwo powinno mocniej wspierać krajowe i zakładowe fundusze szkoleniowe pracowników, ale przede wszystkim osoby doszkalające się. Powinny zostać wprowadzone powszechne odpisy podatkowe dla pracowników, bezrobotnych, a także dla pracodawców szkolących pracowników.

Szczególnie powinno się preferować szkolenia bezrobotnych w ramach umów trójstronnych (publiczne służby zatrudnienia, firmy szkolące, pracodawcy zapewniający trwałe miejsca pracy). Należy odpowiednio zwiększyć środki na system szkoleń

organizowanych przez publiczne służby zatrudnienia, szczególnie dla klientów trudnych, jakimi są bezrobotni długotrwale, bez kwalifikacji, osoby powyżej 50 roku życia oraz osoby niepełnosprawne. Szkoleniami tymi należy też objąć pracowników tymczasowych jak i legalnych imigrantów. Nie mniej ważne są odpowiednio wczesne szkolenia dla pracowników z zakładów restrukturyzowanych, likwidowanych, w ramach regionalnych planów rozwoju i zatrudnienia, w celu zminimalizowania okresów bezrobocia i kosztów opieki społecznej.

Dodatkowo państwo powinno wspierać wysiłki rzemiosła polskiego w celu utrzymania tradycyjnych, ginących zawodów związanych z rzemiosłem, kulturą i sztuką, a także rozwój szkolnictwa zawodowego. W zakresie szkolnictwa zawodowego niezbędne jest prowadzenie bieżącego monitoringu zarówno w odniesieniu do jakości szkół, jak i ofert pracy dla absolwentów.

Należy utrzymać systemy stypendialne na kontynuowanie nauki, organizowanie staży i przygotowania zawodowego dorosłych, refundacji kosztów przejazdów, wyżywienia i zakwaterowania dla uczestników szkoleń. Na szkolenia należy przeznaczać co najmniej 25% środków Funduszu Pracy inwestowanych w aktywne programy rynku pracy. Należy rozwinąć i usprawnić szkolenia w ramach indywidualnych planów działania tj. pod konkretne miejsce pracy, z preferencjami dla osób z grup defaworyzowanych na rynku pracy, czy osób wykluczonych z jednocześnie uwzględnieniem predyspozycji zawodowych osób poszukujących pracy. W każdym przypadku należy monitorować efektywność zatrudnieniową szkoleń. Wszystkie ulgi szkoleniowe (jednakowe dla wszystkich szkolących się) powinny być zawarte w jednym akcie prawnym lub Kodeksie pracy w celu uniknięcia różnych interpretacji będących zawsze dyskryminacją. Należy dobrze zagospodarować dorobek prac nad Krajowymi Ramami Kwalifikacji oraz Zintegrowanymi Ramami Kwalifikacji. Granica wiekowa podnoszenia lub zmiany kwalifikacji zawodowych powinna się obniżyć. Koncentrowanie się tylko na osobach „50 plus” jest spóźnione. Należy propagować staże i praktyki płatne, które ułatwią wejście na rynek pracy i będą stanowić zachętę do podnoszenia ich poziomu ze strony pracodawców. Na lata 2014-2020 Polska uzyskała około 300 mld złotych środków pochodzących z Unii Europejskiej. NSZZ „Solidarność” będzie podejmował działania na rzecz efektywnego wykorzystania tych środków. Udział partnerów społecznych gwarantowany jest przez *Europejski kodeks postępowania w sprawie zasady partnerstwa*. Będziemy naciskali na władze, by realizowały postanowienia Kodeksu.

DIALOG PODSTAWĄ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

Kryzys dialogu społecznego w Polsce jest faktem. Lekceważenie ustaleń Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych, łamanie porozumień zawartych z partnerami społecznymi, brak skutecznych negocjacji, szczególnie na szczeblu ponadzakładowym, czy wreszcie ataki na związki zawodowe – to przykłady, które muszą budzić nasz sprzeciw i oburzenie. To lekceważenie konstytucyjnej zasady dialogu, a także reguł obowiązujących w Unii Europejskiej wyrażonych i uznanych w Strategii EUROPA 2020 jako jeden z najważniejszych instrumentów rozwiązywania problemów na wszystkich poziomach. Stanowi zagrożenie dla demokracji i dla społeczeństwa obywatelskiego.

NSZZ „Solidarność” będzie działał na rzecz wzmocnienia roli partnerów społecznych, w tym reprezentatywności związków zawodowych i organizacji pracodawców, które muszą – aby być reprezentatywne – zawierać ponadzakładowe układy zbiorowe pracy.

Domagamy się powołania Rzecznika Dialogu Społecznego oraz wprowadzenia nowej jakości dialogu społecznego na poziomie krajowym, regionalnym i branżowym. Oczekujemy na wprowadzenie w życie nowej ustawy kształtującej trójstronny dialog w Polsce. Czynnikiem wzmacniającym partnerstwo i dialog powinno być wprowadzenie rozwiązań zachęcających do negocjacji ponadzakładowych układów zbiorowych pracy oraz promowanie porozumień autonomicznych pomiędzy partnerami społecznymi.

Postulujemy wprowadzenie takich rozwiązań prawnych, które umożliwią bezpieczne zrzeszanie się pracowników w związki zawodowe, w tym poszerzenie prawa do zrzeszania się dla pracowników pracujących w oparciu o umowy cywilno-prawne, skuteczną eliminację patologicznych umów na czas określony. Łamanie praw pracowniczych i związkowych winno być ścigane równie aktywnie jak przestępstwa skarbowe.

O SPOŁECZNĄ GOSPODARKE RYNKOWĄ

NSZZ „Solidarność” wzywa rząd do realizacji konstytucyjnej zasady społecznej gospodarki rynkowej (art. 20 Konstytucji RP). Do dziś Rzeczpospolita Polska, wbrew zapisom konstytucji, nie jest dobrem wspólnym wszystkich obywateli – a dobrem wybranych i uprzywilejowanych. Społeczna gospodarka rynkowa jest ustrojem, w którym przez

aktywizację zawodową i gospodarczą społeczeństwa zapewnia się wzrost gospodarczy oraz odpowiedni rozwój społeczny, wsparty racjonalnymi zabezpieczeniami socjalnymi. Równość praw i wolności obywatelskich musi się realizować także poprzez powszechny udział obywateli we własności i dochodach z rozwoju gospodarczego.

Wzywamy rząd do podjęcia zdecydowanych działań na rzecz zmniejszenia rozwarstwienia społecznego, m.in. poprzez wzrost płacy minimalnej, odpowiedni wzrost płac w państwowej sferze budżetowej, kompensujący stopień inflacji i połowę wzrostu PKB oraz odpowiedniej wysokości zasiłki z pomocy społecznej. Naszym celem jest również wprowadzenie sprawiedliwego mechanizmu waloryzacji rent i emerytur. Takie działanie, przyjęte przed laty w nieporównanie gorszej sytuacji gospodarczej w Pakcie o przedsiębiorstwie państwowym, zapewniło przynajmniej częściowy udział rzeszy pracowników we wzroście PKB. Niedopuszczalne są decyzje zamrażające płace w państwowej sferze budżetowej czy ustawową redukcję zatrudnienia pracowników tej sfery.

Ważnym elementem społecznej gospodarki rynkowej jest odpowiednie finansowanie usług publicznych. Tymczasem proponowane dziś zmiany ustawowe ograniczą dostęp do ochrony zdrowia, transportu publicznego czy edukacji.

Istotną częścią społecznej gospodarki rynkowej jest sprawiedliwy i solidarny system podatkowy. Postulujemy obniżenie podatku dochodowego dla osób o najniższych dochodach wraz z równoczesnym zwiększeniem kwoty wolnej od podatku. Rozwój przemysłu w Polsce opiera się głównie na niskich kosztach pracy i inwestycjach zagranicznych. NSZZ „Solidarność” domaga się realizacji polityki przemysłowej państwa, która promowałaby konieczne inwestycje w kapitał ludzki i te sektory przemysłu, które zapewnią bezpieczeństwo i rozwój naszego kraju.

Żądamy od władz przywrócenia dotychczasowego wieku uprawniającego do przechodzenia na emeryturę, tak dla mężczyzn jak i dla kobiet oraz wprowadzenia rozwiązań pozwalających na dłuższą aktywność zawodową osób starszych, nie w oparciu o przymus a o motywację. Zmiany w systemie emerytalnym zostały wprowadzone bez uwzględnienia realiów życia w Polsce. Według danych Komisji Europejskiej przeciętna długość życia w zdrowiu, w wieku 65 lat wynosi około 7,5 roku, podczas gdy średnia dla UE wynosi

w przybliżeniu 9 lat. Domagamy się podjęcia działań na rzecz poprawy jakości służby zdrowia. Jej trudna sytuacja finansowa, jak również niski poziom zarządzania, są głównymi przyczynami niskiego wskaźnika życia w zdrowiu.

Równie istotna jest sytuacja młodych osób na rynku pracy. Stopa bezrobocia w tej grupie sięga obecnie około 24%. Konieczne jest podjęcie działań na rzecz poprawy sytuacji zawodowej tych osób. Brak programów wspierających będzie skutkowało dalszą emigracją zarobkową. Badania pokazują, że aż 8 na 10 osób w tej grupie wiekowej myśli o wyjeździe za granicę.

Szacuje się, że w ostatnich latach za granicę wyjechało około 2 mln Polaków. Zwykle są to młodzi i wykształceni ludzie, dla których zabrakło pracy w Polsce. Brak tych osób na polskim rynku pracy może mieć negatywne i dalekosiężne skutki, nie tylko ekonomiczne, ale również społeczne. Konieczne jest realizowanie działań na rzecz powstrzymania kolejnych fal emigracji. Równie istotne jest stworzenie warunków skłaniających do powrotu osoby, które zdecydowały się z powodów ekonomicznych na wyjazd z kraju.

O ROZWÓJ PRZEMYSŁU W POLSCE

Fundamentem rozwoju polskiej gospodarki powinien być przemysł. Dobrze funkcjonujący, rozwijający się odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu dobrobytu pracownikom i ich rodzinom, a zarazem pozostaje decydującym czynnikiem w tworzeniu miejsc pracy, jest elementem stabilizującym finanse i gospodarkę państwa. Stanowi on o niezależności i suwerenności gospodarczej Polski. Związek będzie kontynuował działania mające na celu wspieranie rozwoju przemysłu w Polsce.

W OBRONIE WOLNOŚCI, DEMOKRACJI I PRAW CZŁOWIEKA

Trzydzieści cztery lata temu strajkujący w Stoczni Gdańskiej przyjęli 21 postulatów, które zmieniły bieg historii. Były to postulaty w głównej mierze związane z obroną demokracji, takie jak utworzenie niezależnych od partii i pracodawców związków zawodowych, czy też przestrzeganie wolności słowa, druku i publikacji.

Dzisiaj żyjemy w wolnej i demokratycznej Polsce, ale musimy pamiętać, że wolność stale trzeba zdobywać, nie można jej tylko posiadać. Jesteśmy zobowiązani do tego, aby pamiętać,

że demokracja, w swej naturze nie może rozstrzygać o kwestiach, które naruszają godność osoby ludzkiej. Autentyczna demokracja możliwa jest tylko w państwie prawnym i w oparciu o koncepcję osoby ludzkiej. Sprzeciwiamy się instrumentalizacji demokracji i arogancji osób pełniących funkcje publiczne.

Wolność, to nie tylko prawo do udziału w wolnych wyborach, prawo do wolności słowa i wyznania, czy też możliwości zrzeszania się w związki zawodowe. Wolność ma swoją wewnętrzną logikę, która ją uszlachetnia i określa podporządkowując prawdzie.

Oczekujemy od mediów, które stanowią istotny składnik demokratycznego państwa, że będą podejmowały tematy społeczne a ich przekaz będzie obiektywny, oparty na prawdzie i tym samym realizujący misję społeczną.

Domagamy się finansowania mediów publicznych na odpowiednim poziomie ze środków publicznych.

PATRIOTYZM DLA PRZYSZŁOŚCI

„Kto ojczyźnie swej służy, sam sobie służy; bo w niej jego wszystko się dobre zamyka”. Słowa ks. Piotra Skargi są kwintesencją patriotyzmu.

Nasze dzieje uczą, że w chwilach zagrożenia dla Ojczyzny Polacy zawsze byli zdolni do ponoszenia wielkich ofiar. Dlatego dzisiaj, żyjąc w wolnej ojczyźnie, nie możemy zapomnieć o takich wartościach jak patriotyzm, który nie tylko pozwala mądrze zagospodarować czas pokoju i budowania. Jest on przede wszystkim gwarantem rozwoju narodu i państwa.

Dzisiaj w dobie otwartych granic i globalizującej się gospodarki należy pamiętać, że patriotyzm to umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji i kultury, które przyczyniły się do zachowania tożsamości narodowej i odzyskania niepodległości. Patriotyzm, to dbałość o narodową gospodarkę. Patriotyzm, to stawianie dobra kraju ponad interes osobisty, a nawet rezygnacja z prywatnych korzyści. Patriotyzm, to ściśle powiązanie między ojczyzną a rodziną. Dlatego też ojczyzna i naród podobnie jak rodzina, są rzeczywistością niezastąpioną.

Patriotyzm to także szacunek dla innych narodów. Dzisiaj, będąc współuczestnikiem przemian w Europie, będąc członkiem europejskiej wspólnoty, musimy pamiętać, że jesteśmy przede wszystkim Polakami, spadkobiercami pięknej tradycji polskiej państwowości, którą cechowała tolerancja do innych narodowości i wyznań. W poszanowaniu dla praw innych do ich samostanowienia, musimy pamiętać, że ważnym wyzwaniem dla NSZZ „Solidarność” staje się promocja postaw patriotycznych w systemie edukacyjnym, mediach publicznych, a także w praktyce codziennego życia.

Edukacja historyczna młodzieży, także w zakresie historii najnowszej, pokazywanie wydarzeń z naszej historii, budzących dumę, będzie bazą kształtowania postaw patriotycznych.

W TROSCE O NAJSŁABSZYCH

NSZZ „Solidarność”, wobec rosnącego obszaru biedy, rodzącej zagrożenia także dla kolejnych pokoleń, musi być również orędownikiem i rzecznikiem najslabszych – osób bezrobotnych, najslabiej zarabiających, niepełnosprawnych. Dlatego NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się działaniom oszczędnościowym rządu dotyczącym właśnie tych grup.

Domagamy się utrzymania systemu chronionego zatrudnienia osób niepełnosprawnych, które ze względu na charakter schorzenia nie mają szans na zatrudnienie na otwartym rynku pracy.

Domagamy się także:

- Wprowadzenia rozwiązań prawnych, których celem jest ułatwienie dochodzenia sądowego roszczeń z tytułu nierównego traktowania najslabszych obywateli, w szczególności osób niepełnosprawnych w dostępie do szeroko rozumianych dóbr i usług.
- Podejmowania działań dążących do likwidacji barier architektonicznych, komunikacyjnych i w komunikowaniu się, jakich na co dzień doświadczają osoby niepełnosprawne. NSZZ „Solidarność” postuluje nadanie uchwale Sejmu z 1 sierpnia 1997 roku „Karta Praw Osób Niepełnosprawnych” rangi ustawy.
- Wsparcia osób niepełnosprawnych w zapewnieniu im równości w korzystaniu z dostępu do pracy, edukacji usług socjalnych i mieszkań, w czego realizacji pomoże umocowanie Pełnomocnika ds. Osób Niepełnosprawnych na szczeblu rządowym.

- Wzmocnienia efektywności publicznej pomocy społecznej poprzez zmiany ustawodawstwa, gwarantującego prawa, ale i nakładające obowiązki na świadczeniobiorców pomocy społecznej (kontrakty socjalne, przymusowy obowiązek leczenia odwykowego itp.).
- Monitorowania i oceny realizacji zadań pomocy społecznej przez poszczególne szczeble pomocy społecznej (kraj, województwo, powiat, gmina) oraz wprowadzenia elektronicznej bazy danych na temat rodzin korzystających z pomocy w celu lepszej koordynacji świadczeń i właściwego adresowania wsparcia.
- Działań na rzecz zapobiegania bezdomności.
- Realizacji przez rząd socjalnego programu mieszkaniowego, polegającego na wspomaganiu przez państwo budowy i prowadzenia mieszkań socjalnych, schronisk i noclegowni.

DLA RODZINY

Kraj, którego liczba mieszkańców spada, jest skazany na ograniczony rozwój, utratę znaczenia, wewnętrzne problemy gospodarcze i społeczne, wynikające ze zmiany proporcji obywateli w wieku produkcyjnym i emerytów, a także określonego spadku przychodów do systemów ubezpieczenia społecznego. Wymaga to stworzenia Narodowej Strategii Demograficznej, której jednym z głównych elementów powinna być skuteczna polityka prorodzinna.

NSZZ „Solidarność” konsekwentnie domaga się zarówno od samorządów lokalnych, jak i władz krajowych opracowania i wdrożenia kompleksowego programu wsparcia rodzin, szczególnie rodzin wielodzietnych, którego elementami powinny być m.in.:

- Działania w kierunku podniesienia kwot świadczeń rodzinnych i świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej oraz corocznej ich indeksacji.
- Wsparcie rodzin poprzez działania mające na celu podniesienie kryteriów dochodowych, uprawniających do korzystania ze świadczeń rodzinnych i ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej oraz wprowadzenie mechanizmów ich corocznej waloryzacji.
- Skuteczna ochrona dzieci z rodzin najuboższych, które od lat stanowią „oblicze polskiej biedy”.
- Monitorowanie sytuacji na rynku pracy pod kątem przeciwdziałania dyskryminacji kobiet i realizacji odpowiednich zapisów Kodeksu pracy, w szczególności prawa kobiet,

korzystających z urlopów macierzyńskich i wychowawczych oraz ich powrotu do pełnej aktywności zawodowej i jej kontynuacji na dotychczasowych warunkach (z uwzględnieniem aktualnych warunków pracy i płacy).

- Działania na rzecz zapewnienia właściwej równowagi między życiem zawodowym i rodzinnym, w szczególności obejmujących inicjatywy wspierające rozwiązania umożliwiające opiekę nad małymi dziećmi i osobami zależnymi.

Realizacja tych działań nie może odbyć się bez ratyfikacji Konwencji MOP 156 (dot. równości szans i równego traktowania pracowników obu płci) i 189 (dot. pracowników domowych).

- Stworzenie programu budownictwa społecznych mieszkań czynszowych oraz wsparcia budownictwa komunalnego.
- Wsparcie kobiet przebywających na urloпах macierzyńskich i wychowawczych do podnoszenia kwalifikacji i tworzenia możliwości płynnego powrotu do stabilnego zatrudnienia.

Działania sprzyjające polityce prorodzinnej, to także działania na rzecz pewnego i bezpiecznego zatrudnienia, dostępności usług publicznych, w tym dostępności żłobków czy przedszkoli, a także stopniowy wzrost płac, gwarantujący bezpieczeństwo ekonomiczne rodzin.

NA RZECZ GLOBALIZACJI SOLIDARNOŚCI

Konieczność globalizacji solidarności jest szczególnie widoczna w czasie trwania kryzysu na świecie. Odpowiedzią związków zawodowych na ofensywę globalnego kapitału musi być ścisła koordynacja działań na poziomie międzynarodowym, prowadząca do powstania zarządzania gospodarczego na szczeblu światowym w dialogu z partnerami społecznymi. Zwyczajne instrumenty interwencjonizmu państwowego typu keynesowskiego w dobie globalizacji kapitału utraciły swoją skuteczność ze względu na naturalne ograniczenie ich zasięgu do terytorium jednego kraju. Kryzys doprowadził do pogłębienia się nierówności zarówno między pracownikami w poszczególnych krajach, jak i między krajami, których władze prześcigają się w stwarzaniu dogodnych warunków dla inwestorów kosztem pracowników, co sprawę globalizacji solidarności związkowej czyni zarówno szczególnie trudną jak i szczególnie ważną i pilną. Konkurencja państw w przyciąganiu kapitału tworzy

swoisty wyścig w pogarszaniu warunków zatrudnienia, erozji przepisów bhp, obniżaniu płac, wszystko to w imię cięć kosztów pracy, czemu często towarzyszą prześladowania niezależnych związków zawodowych, bądź wręcz zakaz ich działania. W efekcie następuje koncentracja produkcji w strefach wolnych od związków zawodowych. Przeciwwstawienie się aspiracjom biznesu do likwidacji związków zawodowych jako ostatniej przeszkody na drodze ostatecznego triumfu neoliberalnego dogmatu, stanowi dziś największe wyzwanie, sprostanie któremu nie jest możliwe bez globalizacji solidarności.

Aby osiągnąć ten cel należy m.in. uruchomić mechanizmy w ramach istniejących instytucji i organizacji na poziomie międzynarodowym. Dołączenie do przepisów Międzynarodowej Organizacji Handlu (WTO) klauzuli socjalnej, w postaci zobowiązania do przestrzegania podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, byłoby krokiem na rzecz ograniczenia dumpingu socjalnego, nieuczciwej konkurencji i wyprowadzania miejsc pracy do krajów, gdzie konwencje te nie obowiązują bądź są systematycznie łamane.

Należy też zwrócić szczególną uwagę na przebieg negocjacji Transatlantyckiego Partnerstwa Handlu i Inwestycji (TTIP) mającego doprowadzić do strefy wolnego handlu usług i inwestycji Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych, aby jego reguły nie dawały biznesowi sposobności narzucania suwerennym krajom wygodnych dla siebie przepisów, szczególnie w dziedzinie prawa pracy czy polityki społecznej.

W kontekście pogarszających się warunków na rynkach pracy trzeba uczynić wszystko, aby w koordynacji z MKZZ doprowadzić do pełnej mobilizacji związków zawodowych w celu przeciwstawienia się nasilającej się w MOP kampanii pracodawców kwestionującej prawo do strajku i podważającej prawo do działań zbiorowych.

OCHRONA ZDROWIA

NSZZ „Solidarność” działając w obronie ludzi chorych i słabych domagać się będzie poprawy dostępności powszechnej służby zdrowia.

Rząd RP, wydłużając czas osiągnięcia wieku emerytalnego jest zobowiązany zapewnić właściwą opiekę medyczną, dostęp do lecznictwa uzdrowiskowego, a wobec dokonujących się zmian demograficznych również do kompleksowej opieki społecznej.

Państwo, dbając o zdrowie społeczeństwa, powinno zwiększyć nadzór nad organizacją i funkcjonowaniem polskiego lecznictwa, a także poprawić jego finansowanie.

W celu zachowania bezpieczeństwa zdrowotnego obywateli i wobec globalnych zagrożeń epidemiologicznych należy utrzymać państwowy charakter Inspekcji Sanitarnej oraz Ratownictwa Medycznego. Działanie tych służb powinno być zarządzane i koordynowane przez Ministra Zdrowia.

OCHRONA I PROMOCJA EDUKACJI, KULTURY I NAUKI

W przekonaniu, że właściwy poziom edukacji w Polsce jest zadaniem dla całego społeczeństwa, NSZZ „Solidarność” będzie konsekwentnie dążył do rzeczowej i merytorycznej debaty o oświacie, której efektem będzie:

- Podniesienie nakładów na polską edukację minimum do poziomu średniej UE.
- Ujednoczenie statusu zawodowego wszystkich nauczycieli w Polsce w oparciu o Kartę Nauczyciela.
- Wprowadzenie rozwiązań pozwalających uniknąć likwidacji szkół w związku z niżem demograficznym. Likwidacja i cięcia etatów w szkołach nie mogą być jedynym rozwiązaniem.
- Dbałość o wychowanie młodych pokoleń w oparciu o uniwersalny charakter wartości chrześcijańskich oraz polską tradycję i historię narodu.
- Efektywne doradztwo zawodowe i pomoc psychologiczna pedagogów dla uczniów i ich rodziców.
- Promocja szkolnictwa zawodowego i motywowanie pracodawców do współuczestnictwa w procesie kształcenia zawodowego, który pozwoli absolwentom szkół i uczelni na odnalezienie się na rynku pracy.
- wprowadzenie edukacji ekonomicznej na wszystkich poziomach nauczania.

NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się ograniczeniom w nauczaniu ojczyźstej historii i literatury.

Związek wspiera budowanie społeczeństwa opartego o wiedzę, dlatego będzie się domagał skutecznego dopasowywania nauczania do potrzeb rynku pracy. Środki kierowane na rozwój nauki w relacji do PKB są kilkakrotnie niższe, niż przewidywane w dokumentach Unii Europejskiej, a płace pracowników nauki i szkolnictwa wyższego, w związku z inflacją, tracą swą siłę nabywczą. Będziemy przeciwstawiać się takiej polityce. Będziemy zabiegać o wzrost nakładów na edukację, szkolnictwo wyższe i kulturę. Rozwój tych dziedzin gwarantuje rozwój cywilizacyjny kraju.

W zakresie szkolnictwa wyższego wnioskujemy o:

- Zwiększenie finansowania nauki i szkolnictwa wyższego.
- Przywrócenie przejrzystych zasad płacowych i stabilności zatrudnienia pracowników naukowych.
- Kulturę zakorzenioną w tradycji narodowej oraz dziedzictwo narodowe chronione ze środków publicznych, zarówno na szczeblu krajowym jak i samorządowym. Pozwoli to na zachowanie tożsamości narodowej i skuteczną walkę o odzyskanie niepodległości. Związek nie zgadza się na wycofywanie się państwa z funkcji mecenasa kultury.
- Zmiany w systemie stypendiów, tak socjalnych, jak i rektora (dawnych naukowych).

Obecny system nie jest sprawiedliwy. Istnieją duże dysproporcje w wysokości stypendiów pomiędzy uczelniami, różne też są kryteria przyznawania stypendium rektora na poszczególnych wydziałach.

Apelujemy o troskę w zagwarantowaniu społeczeństwu dostępu do dzieł polskiej kultury na najwyższym poziomie.

OCHRONA ŚRODOWISKA

NSZZ „Solidarność” opowiada się za systemową ochroną środowiska naturalnego.

Domagamy się zmian w systemie finansowania ochrony przyrody oraz wynagradzania pracowników zajmujących się jej ochroną.

Wzywamy rząd do przygotowania i konsekwentnego realizowania skonsultowanych projektów w zakresie kompleksowego rozwiązania problemów gospodarki wodnej, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień przeciwpowodziowych i retencji wód.

W obecnym kształcie pakiet klimatyczny, w przypadku polskiej gospodarki, prowadzi do likwidacji tysięcy miejsc pracy i wpływa negatywnie na rozwój oraz konkurencyjność polskiej gospodarki, dlatego NSZZ „Solidarność” będzie domagał się rewizji niekorzystnych zapisów Pakietu Klimatyczno-Energetycznego.

Należy prowadzić szeroką kampanię w różnorodnych środowiskach zwracającą uwagę na fakt, iż ograniczenie emisji na terenie Unii Europejskiej nie tylko zmniejszy jej konkurencyjność i doprowadzi do przenoszenia miejsc pracy do krajów, które nie stosują żadnych restrykcji w sposobie i skali użytkowania energii, lecz w wyniku tego także spowoduje efekt odwrotny do oczekiwanego – zwiększy poziom globalnej emisji.

OCHRONA INTERESÓW LUDZI PRACY NA FORUM MIĘDZYNARODOWYM I EUROPEJSKIM

Aby zrealizować ten cel, musimy przeciwstawić się próbom demontażu państwa opiekuńczego. Państwo pod pretekstem walki z kryzysem, usiłuje przerzucić jego koszty na pracowników. Nie akceptujemy też argumentacji, mającej na celu wykazanie, że przezwyciężenie kryzysu wymaga ograniczenia płac, zachwiania stabilności i pewności zatrudnienia oraz destabilizacji ochrony socjalnej przy ciągle rosnących dochodach biznesu. Nie zgadzamy się na zwiększanie konkurencyjności kosztem pracownika. Oczekujemy na działania Państwa w kierunku innowacyjności, lepszej organizacji pracy, podwyższania kwalifikacji pracowników i tworzenia produktywnego zatrudnienia. Nasze członkostwo w UE daje nam narzędzia walki o pełne wdrożenie w naszym kraju europejskiego modelu społecznego, lecz aby instrumenty te uczynić bardziej kompletnymi i skutecznymi, musimy doprowadzić do pełnego obowiązywania Europejskiej Karty Praw Podstawowych w naszym kraju.

Nie akceptujemy ataku na krajowe systemy stosunków pracy i układów zbiorowych w wyniku wprowadzenia paktu fiskalnego i semestru europejskiego. Będziemy przeciwstawiać się wszelkim próbom narzucenia przez instytucje europejskie, pod pretekstem skompromitowanej polityki oszczędności, ograniczenia poziomu płac czy innych zaleceń sprzecznych z ustaleniami autonomicznego dialogu społecznego na poziomie krajowym.

Trwa zamieszanie prawne wokół stosowania dyrektywy o pracownikach delegowanych, której celem wskazanym wprost w tekście preambuły jest zapewnienie im takich samych standardów pracy i płacy jak pracownikom miejscowym, a pracodawcom warunków równej konkurencji. Tymczasem decyzjami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości firmy mogą w pewnych sytuacjach narzucać pracownikom standardy i płace niższe niż obowiązujące w miejscu wykonywania pracy. Daje to możliwość wykorzystywania pracowników i dumpingu społecznego. Dlatego też będziemy wspierać wysiłki EKZZ dołączenia do Traktatów Europejskich protokołu społecznego o mocy prawnie obowiązującej tak, aby unieważnić wyroki ETS i uniemożliwić tego rodzaju skandaliczne praktyki.

W środowisku EKZZ trwa nieustająca debata na temat ustanowienia płacy minimalnej i to zarówno na poziomie europejskim jak i krajowym, są bowiem kraje, gdzie jest to sprzeczne z istniejącą tradycją, praktyką i sposobem negocjacji układów zbiorowych.

Związek jest zdania, że na szczeblu europejskim powinien zostać wprowadzony system gwarantujący określony poziom płacy minimalnej np. w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia w odniesieniu do poszczególnych krajów, i ten pogląd będziemy prezentować. Opowiadamy się też za wprowadzeniem europejskich ram prawnych dla negocjacji ponadgranicznych układów zbiorowych w korporacjach międzynarodowych.

Część II - ROZWÓJ ZWIĄZKU - ZORGANIZOWANI MAJĄ LEPIEJ

Na rozwój Związku wpływa między innymi sprawna organizacja, pomoc ekspercka, pełen przepływ informacji między wszystkimi strukturami, szkolenia, stałe konsultacje z członkami oraz wizerunek Związku na zewnątrz. Dopiero wszystkie te elementy sprawiają, że Związek staje się atrakcyjny dla pracowników i jest w stanie wykorzystać swój potencjał, działając na rzecz i w imieniu swoich członków.

POZYSKIWANIE CZŁONKÓW

Tylko zorganizowani w związek zawodowy pracownicy mogą wywalczyć wyższe płace i obronić swoje prawa, dlatego w kadencji 2014-2018 rozwój NSZZ „Solidarność” pozostanie priorytetem Związku. Działania nastawione na odbudowanie siły związkowej rozumianej jako znaczący wzrost liczby członków muszą zostać zintensyfikowane, a w zadania te powinny włączyć się bez wyjątku wszystkie struktury Związku.

Realizacja tego celu odbywać się będzie według wdrożonej w minionej kadencji nowej strategii współpracy struktur, opartej na *Porozumieniach o współpracy* pomiędzy Działem Rozwoju Związku Komisji Krajowej a Zarządami Regionów. Do działań powinny włączać się także Sekretariaty i sekcje branżowe oraz liderzy zakładowych organizacji.

Poszczególne kampanie organizowania pracowników powinny być wspierane przez działania promocyjne i informacyjne Związku oraz wykorzystywanie szeroko rozumianego wsparcia międzynarodowego. Każda struktura związkowa powinna w corocznych budżetach zaplanować odpowiednie środki finansowe na realizację priorytetu Związku.

Działania NSZZ „Solidarność” powinny umożliwić prowadzenie masowych kampanii organizowania pracowników, będących odpowiedzią na wielomilionowy, niezorganizowany jeszcze rynek pracy, którego znaczącym podmiotem są ludzie młodzi.

SZKOLENIA I PROGRAMY UNIJNE

NSZZ „Solidarność” będzie kontynuował działania zmierzające do coraz większego udziału w programach unijnych, służących realizacji naszego programu szkoleniowego, a także promocji dialogu i partnerstwa oraz komunikacji. Komisja Krajowa powinna rejestrować i koordynować zaangażowanie w programy unijne poszczególnych struktur Związku. Aktywność Związku w aplikowaniu o środki unijne wymaga strategicznego podejścia w Nowej Perspektywie, gdyż gros środków będzie absorbowane przez Programy Operacyjne Regionalne (wojewódzkie). Strategiczne podejście wymaga następujących działań:

- Przeanalizowanie wyznaczonych przez Strategię Krajową i Strategie Wojewódzkie na lata 2014 – 2015 priorytetów do realizacji.
- Ustalenie, które z tych priorytetów z punktu widzenia Związku są kluczowe i wymagają naszej aktywności.
- Określenie i wspieranie niezbędnego potencjału instytucjonalnego umożliwiającego tę aktywność.
- Wyznaczenie wspólnego celu i sposobu jego realizacji.
- Monitorowanie podejmowanych działań.

Dla realizacji tego celu konieczne jest powołanie Zespołu Problemowego ds. wykorzystania środków w Nowej Perspektywie Finansowej.

Program szkoleń - z wykorzystaniem programów unijnych – powinien być dostosowany do aktualnych potrzeb struktur Związku (nowe ustawy, zmiana przepisów, przekształcenia własnościowe, techniki negocjacyjne, szkolenia językowe).

Nadal będą prowadzone szkolenia dotyczące organizacji i rozwoju Związku.

INFORMACJA I PROMOCJA

- a. Doskonalenie i rozbudowanie strony internetowej, wzbogaconej o strony tematyczne.
- b. Zobowiązanie działaczy związkowych wszystkich szczebli do przekazania adresów poczty elektronicznej do jednolitej bazy adresowej do informacji i konsultacji, w tym

- wydawania internetowego Serwisu Informacyjnego.
- c. Działania na rzecz zwiększenia sprzedaży „Tygodnika Solidarność”.
 - d. Opracowanie projektu połączenia sieciowego wszystkich struktur Związku.
 - e. Promocja działań Związku poprzez kampanie wizerunkowe związane z realizacją głównych celów programowych.

ORGANIZACJA

- a. Powołanie Instytutu Solidarności – placówki naukowo-badawczej, której celem będzie przygotowywanie ekspertyz dotyczących sytuacji społecznej i rynku pracy oraz poszerzanie świadomości społecznej, ekonomicznej i etycznej w zakresie pracy.
- b. Opracowanie i upowszechnienie wzoru nowej legitymacji związkowej umożliwiającej elektroniczny zapis danych.
- c. Stworzenie bazy adresowej wszystkich członków i struktur Związku.
- d. Wzmocnienie Biura KK w Warszawie.

ETOS „SOLIDARNOŚCI” - PAMIĘĆ DLA PRZYSZŁOŚCI

„Solidarność” jest wielkim dziedzictwem Polski, Europy i świata. Kulturowanie pamięci o tym dziedzictwie, jego historii, wartościach, w oparciu, o które powstawał nasz Związek - jest naszym obowiązkiem. Także po to, aby stanowić inspirację dla walczących o wolność, godność i solidarność.

W imię pamięci o ofiarach komunizmu, o tych, którzy zbudowali fundament wolności i niepodległości Polski, Związek będzie konsekwentnie dążył do przekazywania historycznej prawdy o przeszłości i wspierał wszelkie działania legislacyjne zmierzające do zadośćuczynienia ofiarom i sprawiedliwego osądzenia winnych zbrodni.

Pamięć o rocznicach - Związek będzie organizował obchody i uroczystości rocznicowe, upamiętniające ważne wydarzenia i postaci związane z walką „Solidarności” o wolność i godność pracownika, ze szczególnym uwzględnieniem działań edukacyjnych, skierowanych do młodych.

Wsparcie dla ofiar i ich rodzin - Związek będzie m.in. poprzez Fundację Promocji Solidarności wspierał ofiary represji komunistycznych i ich rodziny, szczególnie z okresu stanu wojennego.

Historia – Związek, we współpracy z Instytutem Pamięci Narodowej, będzie kontynuował badania nad historią „Solidarności”.

Budowanie Archiwum - NSZZ „Solidarność” będzie gromadził dokumenty, materiały, nagrania, zdjęcia i publikacje dotyczące historii Związku i antykomunistycznej wolnościowej opozycji, a także działań po roku 1989, porządkując je w Archiwum Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Aby scalać rozproszony zasób Archiwum szczególny nacisk położony zostanie na gromadzenie archiwaliów i informacji o nich, znajdujących się w strukturach Związku – zarządach regionów, oddziałach, organizacjach zakładowych i międzyzakładowych. W celu lepszego zabezpieczenia archiwaliów Związek będzie starał się o pozyskanie środków finansowych na digitalizację zasobu.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed